

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **L. H.**, narozený dne X.
bytem X.

zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Blažkem
sídlem náměstí Čs. legií 500, 530 02 Pardubice

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2021, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 2. 7. 2021, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno k odvolání žalobce rozhodnutí ze dne 8. 4. 2021 č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Pražskou správou sociálního zabezpečení (dále jen „prvostupňový orgán“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci dle ust. § 126 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) uložena povinnost uhradit regresní náhradu v celkové výši 207 644 Kč za pracovní neschopnost poškozeného ve dnech 23. 7. 2017 až 27. 7. 2018. Napadené rozhodnutí částku snížilo na 129 648 Kč.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že v řízení před správním orgánem došlo k opakovanému závažnému porušení jeho práv, které mělo za následek věcně nesprávné a nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Žalobci nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí (jeho žádost o zaslání podstatných listin elektronicky byla zamítnuta), dokonce mu nebylo oznámeno, že správní orgán shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, a nebyla mu tak dána možnost se k podkladům se vyjádřit. Žalobce takové jednání považuje za jednání v rozporu se zákonným právem nahlížení do spisu, neboť zákon sice výslovně neukládá správní orgánu povinnost zaslat podstatné podklady účastníku řízení, avšak právo nahlížet do spisu je nutno vykládat nepochybně extenzivně ve prospěch účastníka řízení a s přihlédnutím k pokroku v oblasti technických možností správních orgánů. K námitkám uplatněným žalobcem před prvostupňovým orgánem byl vyžádán nový dokument – vyjádření ošetřujícího lékaře MUDr. V., se kterým žalobce nebyl seznámen, přitom na této listině bylo založeno prvostupňové rozhodnutí a odmítnutí argumentace žalobce podložené odkazem na znalecký posudek pořízený v rámci trestního spisu.
3. Uvedenou námitkou se žalovaný orgán vůbec nezabýval, naopak zatížil své rozhodování zcela stejnou procesní chybou, tj. opět zcela pošlapal základní právo žalobce jako účastníka řízení seznámit se s poklady pro rozhodnutí a k těmto se vyjádřit. V tomto případě se jednalo o stanovisko posudkového lékaře ze dne 15. 6. 2021, které má pro posuzovaný případ zcela zásadní význam.
4. Ačkoli žalobce v průběhu správního řízení tvrdil, že při posuzování délky pracovní neschopnosti nebylo přihlédnuto k pracovní činnosti poškozeného, k této námitce se nevyjádřil ani správní orgán prvního, ani druhého stupně. Totéž je nutno konstatovat o námitce rozporu předloženého znaleckého posudku MUDr. B. a dočasné pracovní neschopnosti vystavené MUDr. V., když závěry znaleckého posudku (10 týdnů) v zásadě odpovídají průměrné době léčby dle stanoviska posudkové lékařské, tj. 3 měsíce. Při srovnání délky průměrné léčby a závěrů znaleckého posudku s délkou pracovní neschopnosti poškozeného nelze jednoznačně a bez dalšího odmítnout možnost, že pracovní neschopnost trvala zjevně nepřiměřeně dlouhou dobu (nebyla uměle prodlužována) a že je na místě vyjít ze závěrů znaleckého posudku. Především žalovaná se pak konfliktem mezi vypracovaným znaleckým posudkem a vyjádřením ošetřujícího lékaře vypořádala nepřipustným způsobem, když tento rozpor „řešila“ žádostí o

stanovisko posudkového lékaře, ačkoli bylo na místě provádět dokazování na úrovni znaleckého posudku, např. navrhovaným dodatkem posudku MUDr. B. Žalobce je přesvědčen, že revizi závěrů znaleckého posudku nelze provádět formou stanoviska posudkového lékaře, ale pouze a jedině opět formou znaleckého posudku, případně revizního znaleckého posudku.

5. Žalobce ve svém odvolání uváděl, že v napadeném rozhodnutí se správní orgán nijak nevypořádal s námitkou vztahující se k omezení běžného způsobu života poškozeného ve vztahu k jeho pracovní náplni – kterou ostatně správní orgán evidentně vůbec nezjišťoval. V předmětném období poškozený pracoval na telefonu v X. (jak se vyjádřil do svědecké výpovědi před Okresním soudem v Pardubicích dne 21. 3. 2019). Žalobce je přesvědčený, že menší omezení v pohybu mu rozhodně nemohlo bránit v tom, aby vykonával svou práci telefonisty. Pokud se zřejmě účelově pokoušel úspěšně svou pracovní neschopnost prodlužovat, pak toto nemůže jít k tíži žalobce. Vzhledem k meritu věci je tato námitka zcela zásadní a správní orgán založil nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí tím, že se k takové námitce žádným způsobem nevyjádřil.
6. Žalobce dále namítal, že z rozhodnutí nevyplývá, z jakého důvodu je místně příslušným orgánem právě Pražská správa sociálního zabezpečení, namítl proto místní nepřislusnost.
7. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná zrekapitulovala průběh správního řízení i veškeré námitky žalobce. K námitce místní nepřislusnosti uvedla, že Pražská správa sociálního zabezpečení je místně příslušná, neboť je plátcem dávek vyplacených poškozenému v dočasné pracovní neschopnosti. Na svých závěrech trvala, měla za to, že obě rozhodnutí jsou v souladu se zákonnou úpravou.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatky odůvodnění.
10. Podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění *ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena.*
11. V řízení nebylo sporu o tom, že žalobce byl shledán vinným, že poškozenému způsobil zranění, které bylo důvodem jeho dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce však od počátku zpochybňoval příčinnou souvislost mezi poškozením zdraví a dobou trvání dočasné pracovní neschopnosti, měl za to, že poškozený svou pracovní neschopnost účelově prodlužoval, v tomto směru uplatňoval konkrétní námitky a návrhy.
12. Povinností správního orgánu je se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu). Pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými

námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

13. Žalobce uplatnil v žalobě obdobnou argumentaci jako v odvolání, argumentaci v žalobě doplnil o námitky směřující též přímo do napadeného rozhodnutí. V odvolání žalobce poukazoval na znalecký posudek MUDr. B., který zásadním způsobem zpochybňuje závěry o oprávněnosti výplaty dávek po celou dobu uplatněnou poškozeným. Dále v odvolání namítal, že mu nebylo umožněno se seznámit s podklady pro rozhodnutí, což mělo za následek zcela překvapivé rozhodnutí ve věci samé, byla mu odejmuta možnost se k nově založenému důkazu vůbec vyjádřit, správní orgán prvního stupně se nijak nevypořádal s námitkou vztahující se k omezení běžného způsobu života poškozeného ve vztahu k jeho pracovní náplni, žalobce navrhl doplnit dokazování o dodatek ke znaleckému posudku MUDr. B. a dále o protokol z hlavního líčení ze dne 21. 3. 2019, popřípadě požadoval připojit celý příslušný trestní spis.
14. Ač žalovaná v napadeném rozhodnutí tyto námitky podrobně popisuje, ve svém rozhodnutí je komplexně nevypořádává. Skutečnost, že na základě vyjádření posudkového lékaře (ze dne 15. 6. 2021) žalovaná snížila regresní úhradu z částky 207 644 Kč (za pracovní neschopnost poškozeného ve dnech 23. 7. 2017 až 27. 7. 2018) na částku 129 648 Kč (za pracovní neschopnost poškozeného ve dnech 23. 7. 2017 až 22. 3. 2018), ji nezavazuje povinnosti odvolací námitky přezkoumat a vypořádat. Žalovaná se sice v obecné rovině zabývala argumentací, že délka pracovní neschopnosti není v příčinné souvislosti s jednáním žalobce, avšak žalobce požadoval vypořádat otázku zohlednění pracovní činnosti poškozeného, což zůstalo zcela opomenuto. Poškozený měl pracovat na telefonu v X., žalobce měl za to, že toto je významná skutečnost s ohledem na ust. § 55 odst. 1 písm. a) zákona o nemocenském pojištění, k tomu se nijak nevyjádřil ani prvostupňový orgán, ani orgán odvolací.
15. Zcela opomenuta zůstala též námitka, že žalobci nebylo umožněno se seznámit s podklady pro rozhodnutí, což mělo za následek zcela překvapivé rozhodnutí ve věci samé, byla mu odejmuta možnost se k nově založenému důkazu (zpráva MUDr. V.) vůbec vyjádřit, žalovaná se nevyjádřila ani k námitce, že žalobci nebyly zaslány požadované listiny ze správního spisu.
16. Soud shledává pochybení též v tom, že se žalovaná nijak nevypořádala s návrhy na doplnění dokazování. Žalobce v odvolání navrhl doplnit dokazování o dodatek ke znaleckému posudku MUDr. B., o protokol z hlavního líčení ze dne 21. 3. 2019, popřípadě celý trestní spis.
17. Návrh účastníka na provedení důkazu je přitom třeba vypořádat vždy. Pakliže správní orgán navržený důkaz neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést důvod, pro který důkaznímu návrhu nevyhověl (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, či usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 359/05). V opačném případě jde o tzv. opomenutý důkaz, jenž zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2005, č. j. 4 As 21/2007-80).

18. Soud se tak může vyjádřit pouze k námitkám, v rámci kterých přezkoumat napadené rozhodnutí lze.
19. K námitce, že ani sama žalovaná nedala možnost žalobci se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, soud uvádí, že je zcela důvodná.
20. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
21. Příslušný správní orgán je povinen na základě výše vymezených pravidel postupovat nejenom v prvostupňovém, ale i v odvolacím řízení, ve kterém skutkový stav věci dozná případných změn tím, že příslušný odvolací správní orgán oproti příslušnému správnímu orgánu prvního stupně provede zásadní důkazy, případně opatří podklady rozhodnutí ve věci, o kterých účastník řízení neví (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 1 As 55/2008-156). V judikatuře (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36) je dále uvedeno, že účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci ukončeno.
22. Zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň [§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu] je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 správního řádu). Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).
23. Žalovaná tedy postupovala správně, pokud doplnila dokazování, ale zcela znemožnila svým postupem žalobci na doplněné dokazování reagovat, vyjádřit se k němu, případně navrhnout důkazy další. Tato vada je v projednávaném případě natolik významná, že má vliv na zákonnost rozhodnutí.
24. K námitce, že nerozhodoval místně příslušný orgán, soud konstatuje, že námitka důvodná není. Žalobce zcela obecně zpochybnil místní příslušnost Pražské správy sociálního zabezpečení, neuvedl žádný názor či úvahu v tom směru, jaký byl dle jeho názoru místně příslušný správní orgán, neuvádí ani, jaký by případná místní nepřislušnost měla vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.
25. Místní příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení k výplatě dávek nemocenského pojištění se určuje sídlem zaměstnavatele, pokud je toto sídlo shodné s místem mzdové účtárny nebo pokud zaměstnavatel nemá mzdovou účtárnu (ust. § 83 odst. 1 písm. a) zákona o nemocenském pojištění). Výplatu dávek nemocenského

poškozenému podle sídla jeho zaměstnavatele vyplácela Pražská správa sociálního zabezpečení, proto je příslušná i k rozhodování o regresním nároku.

26. Pro úplnost lze dodat, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2008, č. j. 2 Afs 159/2006-138 případné pochybení při stanovení místní příslušnosti nijak nezasáhne do veřejných subjektivních práv adresáta tohoto aktu, neboť pro jeho právní sféru není vůbec podstatné, zda bylo rozhodnutí vydáno místně příslušným orgánem či nikoli. Rozdělení věcně příslušných správních orgánů k rozhodování podle místní příslušnosti má totiž za cíl jediné, a to přiměřeně rozložit určitou agendu mezi více správních orgánů podle určitého územního klíče a zejména zpřístupnit správní orgán účastníkům příslušných správních řízení, tedy zajistit rychlost a hospodárnost řízení. O věcné příslušnosti přitom není v projednávaném případě pochyb.
27. S žalobní námitkou, že revizi závěrů znaleckého posudku nelze provádět formou stanoviska posudkového lékaře, ale pouze a jediné opět formou znaleckého posudku, případně revizního znaleckého posudku, se soud neztotožňuje. Pokud se posudkový lékař dostatečně vypořádá se závěry znaleckého posudku tak, že nejsou pochybnosti o jeho odborných závěrech, neobjeví se ani jiné důvody zpochybňující závěry posudkového lékaře, není povinnost správních orgánů zadávat vypracování znaleckého posudku.
28. S ohledem na výše uvedené soud ve smyslu [§ 76 odst. 1 písm. a\) s. ř. s.](#) zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení ([§ 78 odst. 4 s. ř. s.](#)). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu ([§ 78 odst. 5 s. ř. s.](#)). Jejím úkolem tak bude řádně vypořádat odvolací námitky žalobce týkající se příčinné souvislosti jednání žalobce a doby trvání dočasné pracovní neschopnosti poškozeného (též s ohledem na charakter pojištěné činnosti poškozeného), v tomto ohledu se též vypořádá s důkazními návrhy žalobce, pokud požadované důkazy neprovede, v odůvodnění rozhodnutí vysvětlí důvody. Vypořádá se též s námitkou zkrácení práv žalobce z důvodu neposkytnutí možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Pokud bude správní spis doplňován o další podklady, dá žalovaná žalobci možnost se s podklady seznámit a též se k nim vyjádřit.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením [§ 60 odst. 1 s. ř. s.](#) Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony [[§ 11 odst. 1 písm. a\)](#) a [d\) vyhlášky č. 177/1996 Sb.](#), o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) – tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu] právní služby v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [[§ 7, § 9 odst. 4 písm. d\)](#) téže vyhlášky], náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč ([§ 13 odst. 4](#) téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. června 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně